

мотивувати іноземців до вивчення української мови, полегшити сприйняття нового матеріалу, сприяти адекватній самостійній роботі в асинхронному форматі.

Брік Наталія Вікторівна,

*викладач кафедри фундаментальної та мовної підготовки,
Національний фармацевтичний університет, м. Харків*

ОПАНУВАННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ЛЕКСИКИ УКРАЇНСЬКОГО ІНФОПРОСТОРУ

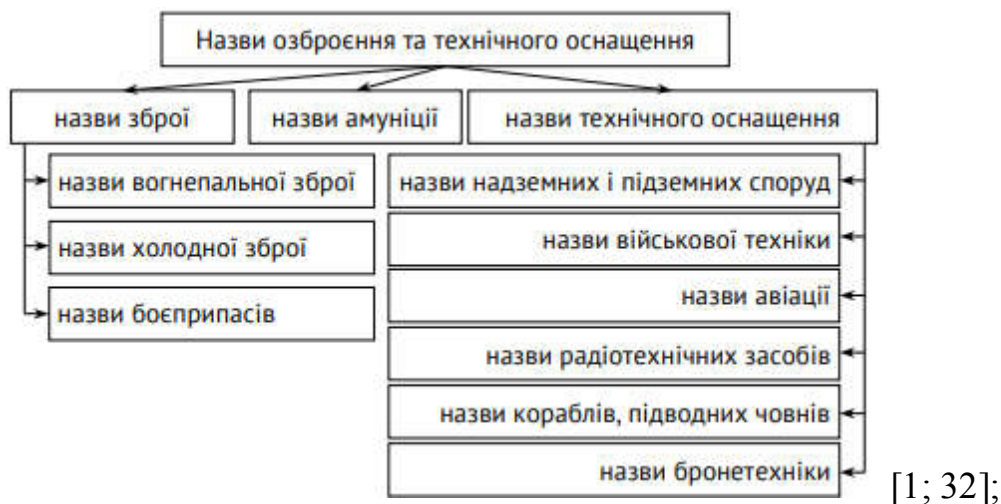
Після початку російсько-української війни в 2014 році у літературі та засобах масової інформації почали часто з'являтися слова пов'язані з військовою тематикою. З початком повномасштабного вторгнення ми кожного дня чуємо цю спеціальну лексику, яка стала невід'ємною частиною повсякдення українців, особливо тих, хто знаходиться на територіях, які мало не щодня потерпають від агресії окупантів.

Дослідженням цього питання вже займалися різні науковці: С. Гриценко, О. Красюк, І. Литовченко, В. Зеленський, Л. Мурашко, О. Гулик, Л. Туровська, П. Ткачук, Я. Яремко, Н. Яценко, С. Власенко, О. Дробан та інші.

Військова лексика – це сукупність моногалузевих і полігалузевих спеціальних найменувань, що відповідають поняттям і реаліям військової сфери й утворюють відповідну фахову підсистему [2, с. 17].

Для більшої зручності можна поділити ці слова на групи за певними ознаками:

- 1) період виникнення;
- 2) вид озброєння та технічного оснащення:



3) спосіб утворення: чергування префікса (керована ракета – некерована ракета, від основи грецького походження (гетерогенне ракетне паливо), від слів іншомовного походження (траншея – фр. *tranchée*) тощо.

Є слова, які більшості з нас були знайомі раніше, а є й такі, що увійшли до вжитку порівняно нещодавно. Для зручності розгляду цього питання потрібно звернути увагу на різноманітні групи слів, що відносяться до військової лексики та принципи, за якими був проведений розподіл.

Раніше така лексика була дещо замкненою, але сьогодні вона постійно поповнюється. На це можуть впливати три фактори: розвиток науки та техніки, історико-політичні зміни й соціально-комунікативний аспект.

Через заборону та обмеження використання української мови за часів СРСР і закритий характер цього утворення, процес виникнення нових військових термінів був призупинений. На початку 90-х років, після здобуття Україною незалежності, вихід на міжнародну арену, як окремого суб'єкта міжнародного права, його було відновлено. Активізації розвитку сприяла співпраця України з іншими державами, проведення спільних навчань, обмін досвідом.

Військова лексика знаходиться десь посередині між офіційно-діловим та науково-технічним стилем. Широкого вжитку також набув військовий сленг («лимонка» – граната, «сушка» – авіаційні винищувачі (Су-27, Су-30, Су-57), «арта» – артилерія тощо).

Військова лексика постійно поповнюється новими словами, які входять до вжитку завдяки розповсюдженню в засобах масової інформації.

Література

1. Литовченко І. Динамічні процеси у військовій лексиці української мови (назви зброї, амуніції, споруд): монографія / Ірина Литовченко; за ред. проф. Ж. В. Колоїз. Кривий Ріг: Вид. Р. А. Козлов, 2016. 206 с.

2. Яценко Н. О. Формування назв військового одягу в українській мові : [монографія] / Ніна Олександрівна Яценко. К.: ВД Дмитра Бураго, 2009. 179 с.

Дуюн Оксана Анатоліївна,

практичний психолог,

КЗ «Харківська спеціальна школа №2» ХОР, м. Харків

ГЕЙМІФІКАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ СУЧАСНОГО ПСИХОЛОГА

Ситуація в Україні, яка зумовлена воєнною агресією, кидає виклик практичним психологам та змушує їх шукати нові шляхи надання психологічної допомоги постраждалим дітям.

Завдання, що постають перед практичними психологами, включають не тільки надання психологічної допомоги, а й стимулювання інтересу до навчання та отримання нових знань, незважаючи на обставини, в яких опинилися діти.

Сьогодні арсенал практичного психолога налічує велику кількість методик діагностики стану постраждалої дитини та застосовуваних ним інструментів, одним з яких є гейміфікації.

Під гейміфікацією розуміють застосування ігрових методик у неігрових ситуаціях, тобто додавання елементів гри в процеси надання психологічної допомоги в питаннях, пов'язаних з побутовими проблемами, освітою тощо. Така концепція передбачає використання ігрового підходу для виконання дій,